

Ο “ΝΟΥΜΑΣ”, ΒΓΑΙΝΕΙ ΚΑΘΕ ΚΕΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΡΟΜΗ ΧΡΟΝΙΑΤΙΚΗ

Γιά την Αθήνα δρ. 8.—Γιά τις Επαρχίες δρ. 7

Γιά το Εξωτερικό φρ. χρ. 10.

Γιά τις έπαρχιες δεκάδες και τρίμηνες/2 δρ. την τριμηνιαλια συντρομές.

Κανένας δὲ γράφεται συντρομητής δὲ στείλει μπροστά τη συντρομή του.

10 λεφτά τὸ φύλλο λεφτά 10

Τὰ περασμένα φύλλα τοῦ Νούμα πουλιούνται στὸ γραφεῖο μας στὴ διπλὴ τιμῇ.

ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ. Στὸ κιόσκια [Σύνταγμα, Ομόνοια Έθν. Τράπεζα Υπ. Οικονομικῶν, Σταθμὸς Τροχόδρομου ('Ακαδημία), Βουλή, Σταθμὸς Επόγειου Σιδηροδρομού Ομόνοια], στὸ κιόσκι Γιαννοπούλει (Χατεΐα), στὸ βιβλιοπωλεῖο Εστίας Γ. Καλδρού καὶ Σακέτου (ἀντίκρι τῆς Βουλῆς).

Στὴν Κέρκυρα, Πάτρα καὶ Βόλο, στὰ Πραχτορεῖα τῶν Εφημερίδων, στὸν Πύργο στὸ βιβλιοπωλεῖο τοῦ κ. Κ. Βαρουσῆ.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΑΚΙΑ

Δοκιμαστικὲς δύτιδες—«Ανάγκη Ελληνικού»
—Φαρερή καὶ Μυστική—Επικαθόριση.

Η ΠΑΤΡΑ δὲ θέλει νὰ ψηφιστεῖ τὸ μεταναστευτικὸν νομοσκεδίο, γιατὶ ζημιώνεται ἀν ψηφιστεῖ. Ο Πειραιᾶς θέλει νὰ ψηφιστεῖ, γιατὶ κερδίζει ἄν ψηφιστεῖ. Φοβέρες δὲ Πάτρα, φοβέρες καὶ δ. Πειραιᾶς. Καὶ δὲ Κυδέρνην δὲν ξέρει τὶ νὰ κάνει καὶ κάθεται καὶ ζυγιάζει τὶς φοβέρες νὰ δεῖ ποῦ εἶναι οἱ φαρετεροίς γιὰ νὰ πάει μὲ τὸ μέρος τους.

Καὶ δὲν μπορεῖ νὰ γίνει κι ἀλλιώτικα. Θὰ φοβερίζει κ' δὲ Πάτρα, θὰ φοβερίζει κι δ. Πειραιᾶς, θὰ διστάζει κ' δὲ Κυδέρνην. Γιατὶ κ' δὲ Πάτρα κι δ. Πειραιᾶς τὸ ξέρουν πῶς δὲν νόμος αὐτὸς δὲ θὰ γίνει γιὰ τὸ γενικὸν καλό, γὰ γιὰ νὰ ξυπερετήσει προσωπικὰ συφέροντα. Καὶ σοῦ λένε, μ' ὅλο τὸ δίκιο τους οἱ άθρωποι: «Κεῖ ποῦ νὰ ὀφεληθοῦντες κεῖνοι, δές ωφελοῦμε μεῖς».

Α γινότανε δὲ νόμος γιὰ τὸ γενικὸν καλό, δὲ Κυδέρνην δὲν τραβοῦσε δλδίδα μπροστά, ἀδιαφορώντας ποιοὶ δὲν φοβερίζονται καὶ ποιοὶ δὲν χεροκροτούνται. Μία δὲ η ινὰ ἐπαναστατικὴ Κυδέρνην εῖται δὲν φερότανε καὶ σ' αὐτὸν τὸ ζητημα καὶ στὸ ζητημα τῶν Πρωτοδικείων καὶ σ' δὲν τὰ ζητηματα ποὺ ίσαμε τῶρα δηγιέσε.

Μὰ δὲ Κυδέρνην μας εἶναι Κυδέρνην τῆς Εύ-

“Ἐκλαίει, δηποτὲ κλαίει τὰ παιδάκια στὸν ὅπο τους, ἔκλαιει, δηποτὲ κλαίει οἱ βρυσούλες οἱ ἔρημικὲς τὸ βράδιο ἀπάνω στὶς χορταρισμένες πλάκες. Ή ψυχὴ τῆς δλη καθότανε ἀπάνω στὰ γύνατα τῆς, Αἴγας κ' ἔκλαιει..”

—Θέ μου! τὶ καλοσύνη! τὶ καλοσύνη!

Καὶ περάσανε δὲν στὸ μπαλκόνι, ἀπάνω ἀπὸ τὶς βρύμικες στέγες τοῦ Περιστοῦ, περάσανε ἀπὸ τὰ μάστια τῆς δλη τὰ κοκκινομάγουλα ξημερώματα κι ὅλα τὰ καλοσυνάτα ἡλιογέματα, ποὺ εἶδε στὴ ζωὴ τῆς, ἐκεὶ πέρα! Πόσο ζηυχα καὶ μουσικὰ χύνουνται τὰ βουνά τῆς, Αττικῆς στὴ θάλασσα, τὸ ένα οὔτερον ἀπὸ τ' ἄλλο, σὲ ἀπλότατες γαλάζιες δέρμαντες ποὺ ύψωνουνται καὶ γέρνουνται πέφτουν ἀργά καὶ σταλαχτά καὶ χάνουνται στὰ πέλαγα τοῦ νοῦ!

—Τέθλεπε! Τέθλεπε! πῶς ἔτρεμε η καρδούλα της ἀπὸ μιὰ νοσταλγία ἀδάσταχτη! Ποτὲ πιὰ δὲ θὰ ξεναρραθοῦν τὰ μάτια τῆς τὰ βουνά ἐκεῖνα, τὰ γαλάζια ματα.

Κ' ἔκλαιε γλυκά γλυκά σὲ νὰ χαμογελοῦσε.

Μπήκε μέσα κ' ἔσβησε τὴν λάμπα. “Ενα στὰ χερό φῶς θλιβερότατο χύθηκε σὲν κιτρινόπεχτο θολὸ νερὸ τριγύρω τῆς κι ἀλείφηκε στοὺς τοίχους

κατρίας (d' occasion, ποὺ λένε) καὶ σὰν τέτια δὲν μπορεῖ παρὰ μοναχά δοκιμαστικές δύο δεῖς νὰ ρηχνεῖ. Νὰ πολεμήσει στῆθος μὲ στῆθος δὲν τῆς βαστοῦν τὰ κότσια τῆς.

*

«ΑΝΑΓΚΗ εἰλικρινείας». Μάλιστα. Μὲ πολλὴ εἰλικρινεία καὶ μὲ πολλὴ φρονιμάδα μιλάει δ. «Σερ. Σύνδεσμος» στ' ἄρθρα τοῦ «Χρόνου» ποὺ δημοσιεύουνται κάτου ἡπ' αὐτὸν τὸν τίτλο. Μὲ δὲ θέλαμε νὰ μιλάει καὶ πιὸ ρωμαϊκά καὶ πιὸ σκέτα. Γιατὶ η απελπιστικὰ καθηρεύουσα γλώσσα του καὶ οἱ κοινοβουλευτικὲς ρητορεῖς του τάδυνατίζουν σημαντικὰ τέρματα του καὶ μερικὲς φορές τὰ κατατεῦν κι ἀκατανόητα.

Νὰ μᾶς μιλήσει ἀπλὰ καὶ φυσικά νὰ μᾶς μιλήσει μὲ πράματα κι δχι μὲ φυσικώμενά λόγια. Νά, τι καρτερούμε ταὶ εύχομαστε.

*

ΚΑΙ δὲ πάτερ Δημόροις τῆς Λάρισας;

Εἴπω πῶς θὰ ξεσπεύσει πράματα καὶ θάματα, καὶ τόσο γλύκηρα λούφαξε. Κ' ἔκαμε πολυκαλά. Μόλις ἤνοιξε τὸ στόμα του εν' ἀποκελύψει, κι ἀμέσως ζρχίνεσσος νάραδεάζει ρούστικα ρούστικα, μεταφρασμένα Βαγχέλια, καλπάκια, προδοσίες, καὶ νὰ ξαναμασάσσει θλες τὶς τέτιες ἀγδίτες, ποὺ βορέθηκε κι δὲν ίδιος δ. Μιστριώτης νὰν τὶς ἀναφέρει πια.

Δὲν εἶχε τίποτα καινούριο νὰ μᾶς πει γιὰ τοὺς παπάδες; Μὰ κι ἀν εἶχε, πᾶς νὰ μᾶς τὸ πει, ἀρσοῦ εἶναι παπᾶς κι ἀφεντιά του;

*

ΟΣΟΙ πολεμοῦν μὲ τόση λύστα καὶ μὲ τόσο σακάτικα ἐπιχειρήματα τὴν αρνερὴ ἀνάκριση ποὺ φέρισε τῷρα τελευταῖς ή Βουλή, καμάρουνται πῶς δὲν ξέρουν τι δὲν πιστικὴν ἀνάκριση καὶ μὲ ποιό τρόπο ἐνεργεῖται στὸν τόπο μας καὶ στὶς μέρες μας.

Η ἀνάκριση εἶναι σήμερα μυστικὰ μόνο γιὰ κείνου ποὺ δὲν ἔχει μέσα δυνάτα καὶ περάδες. “Οκοιος ἔχει μπάρμπα στὴν Κορώνη ή τάλλαρα στὴν τσέπη του μπορεῖ νὰ μάζει ἀξιόλογα τὶ δὲν κατατέουνται ἐνάντιο του εἰ μάρτυρες. Μὰ δὲ λευκὸς εἰσαγγελέας τεῦ Αρείου Πάγου θὰ ζεῖ, φαίνεται, στὰ σύγνερα καὶ γι' αὐτὸς ξεσπάσσει μὲ τόση μαγία νὰ σώσει τὴν ἀδικούμενη δικαιοσύνη του!

*

ΜΟΛΙΣ τελιώσει ή Βουλή, λένε, δ. Σερ. Σύνδεσμος» θὰ ξακολουθήσει τὴν «έκκαθαρίση», στέλνοντας ἀλλούς τριανταρεῖς μεγαλόσηκημούς νὰ συντροφίσουν τὸν Καθαρίσιο.

Νά, γιὰ γοῦστο, καὶ μερικὰ δύνατα. Σε. Σερέτη, Τζενέτουλος, Ι. Εὐταξίας, Παπαμιχαλόπουλος καὶ Ροΐδης (Νομικοὶ σύμβουλοι), Σάμιος καὶ Κορινθίας (τημηματάρχες στὸ Υπουργεῖο τῶν Οικονομικῶν), Ζαρ. Μάτσος κατ.

“Ωστε τὸ μεγάλο γλένει θὰν τὸ χαροῦμε θετερ” ἀπὸ τὴ Βουλή.

—Εκλαίει, δηποτὲ κλαίει τὰ παιδάκια στὸν ὅπο τους, ἔκλαιει, δηποτὲ κλαίει οἱ βρυσούλες οἱ ἔρημικὲς τὸ βράδιο ἀπάνω στὶς χορταρισμένες πλάκες. Ή ψυχὴ τῆς δλη καθότανε ἀπάνω στὰ γύνατα τῆς, Αἴγας κ' ἔκλαιει..”

—Θέ μου! τὶ καλοσύνη! τὶ καλοσύνη!

Καὶ περάσανε δὲν στὸ μπαλκόνι, ἀπάνω ἀπὸ τὶς βρύμικες στέγες τοῦ Περιστοῦ, περάσανε ἀπὸ τὰ μάστια τῆς δλη τὰ κοκκινομάγουλα ξημερώματα κι ὅλα τὰ καλοσυνάτα ἡλιογέματα, ποὺ εἶδε στὴ ζωὴ τῆς, ἐκεὶ πέρα! Πόσο ζηυχα καὶ μουσικὰ χύνουνται τὰ βουνά τῆς, Αττικῆς στὴ θάλασσα, τὸ ένα οὔτερον ἀπὸ τ' ἄλλο, σὲ ἀπλότατες γαλάζιες δέρμαντες ποὺ ύψωνουνται καὶ γέρνουνται πέφτουν ἀργά καὶ σταλαχτά καὶ χάνουνται στὰ πέλαγα τοῦ νοῦ!

—Τέθλεπε! Τέθλεπε! πῶς ἔτρεμε η καρδούλα της ἀπὸ μιὰ νοσταλγία ἀδάσταχτη! Ποτὲ πιὰ δὲ θὰ ξεναρραθοῦν τὰ μάτια τῆς τὰ βουνά ἐκεῖνα, τὰ γαλάζια ματα.

Κ' ἔκλαιε γλυκά γλυκά σὲ νὰ χαμογελοῦσε.

Μπήκε μέσα κ' ἔσβησε τὴν λάμπα. “Ενα στὰ χερό φῶς θλιβερότατο χύθηκε σὲν κιτρινόπεχτο θολὸ νερὸ τριγύρω τῆς κι ἀλείφηκε στοὺς τοίχους

ΦΩΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΒΑΘΗ

«—Οὔτε καρδιά, οὔτε καημός, οὔτε δύπτη,
καὶ νάραι δλα ξένα!

Νὰ μὴ σοῦ φέρεις δ λογισμός

δνειρα ξεχασμένα.

Δίχως καρδιά, δίχως καημό, δίχως ἀγάπη!

«Η λύμη δὲς γίνει θάλασσα

κι δι θάλασσα δι πληθύνει,

καὶ νὰ μή είναι μιὰ στεγιά,

ποὺ νὰ μπορεῖ δ στοχασμός

ν' ἀράξει καὶ νὰ μείνει -».

‘Ηράκλειο.

M. ΘΕΡΣΙΤΗΣ

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΑ

ΕΝΑΣΡΟΜΑΙΤΙΚΟΣ ΧΑΡΤΗΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

Δὲν εἶναι πολὺς κατιρός ποὺ έβγηκε στὴν Κύπρο ἐνας νέος γεωγραφικὸς χάρτης της, τυπωμένος στὴν Αγγλία. Τὸ πρᾶμα, βέβαια, έχει κάποια σημασία γιὰ τὰ γράμματα, (καὶ μάλιστα τὰ κ